

פרוטוקול מס' 7/11

מישיבת ועדת הכנסת ביום שלישי, י"ב בטבת
תשי"ג (30.12.1952) בשעה 8.30

נוכחיו: חברי הוועדה:

- ד. בר-רב-האי - היו"ד
- ע. איכילוב
- ב. אזניה
- י. אורי
- י. בר-יהודה
- ש. גבה
- ש. גרירי
- ס. וילנר
- טאלה חסן ח' ניפס
- ק. כהנא
- ע. סימון
- ס. נורוק
- א. רוזאל-נאור
- ר. צברי
- י. שפירא
- א. סטופ
- מוזמנים:

- מר קיטרון - יועץ משפטי לוועדת הכספים
- י. קרן-צבי - מטעם משרד המשפטים
- מ. רוזטי - מזכיר הכנסת
- א. צידון - סגן מזכיר הכנסת

חסרי: סיעת אל-דין אלזועבי

- א. דויטש
- ה. ברגר
- א. כלפון
- י. הדרי
- י. רפאל
- י. ניצני

סדר-היום: א. הצעות לסדר-היום.

- ב. ויתור על הצורך להניח חוקים על שולחן הכנסת 24 שעות לפני הדיון.
- ג. החלטה בענין פנייתה של ועדת הכספים בדבר חוקיות הצבעתה בענין מס שעשועים.
- ד. החלטה בענין חחיפוש אצל חבר הכנסת רוסתום בסטוני.
- ה. ועדת הפירושים.
- ו. החלטה בענין בקשת חברי הכנסת ד. ליבשיץ וח. למדן.
- ז. הרחבת ועדת-המשנה לפניות הציבור וקביעת יושב-ראש שלה.
- ח. תקציב הכנסת.
- ט. פניית חבר הכנסת ע. אסף בענין חוק האדיסטים.
- י. סירוב מחלקת המדינות להמציא לחברי הכנסת את פרסומיה הקרטוגרפיים.

הי"ר ד. בר-רב-האי:

בתחילת הישיבה ברצוני לברך את חבר הכנסת הרב נורוק, הנמצא בקרבנו עתה מחדש כחבר הועדה. דומני שאין כרב נורוק חבר ששרת את ועדת הכנסת בכנסת הראשונה והשניה בנאמנות רבה כל-כך בחושבני שלא החסיר אף ישיבה אחת, במידה שהיה בארץ. אנו שמחים מאד לראותו מחדש בתוכנו.

בתבקשתי להעמיד בסדר-יומם של הוועדה את שאלת הטלפונים לחברי הכנסת ואנו נעמיר אותה לדיון בישיבתנו בשבוע הבא.

על שולחן הכנסת עלינו לדון היום בשאלה של ויתור על הצורך להניח כמה וכמה חוקים/24 שעות לפני הדיון בהם, טכיון שתקפם יפוג מחר, ויש לאשר אותם עוד לפני כן.

א. ויתור על הצורך להניח חוקים להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (שתקפם פג ב-31.12.52 24 שעות לפני הדיון בהם על שולחן הכנסת.

הי"ר ד. בר-רב-האי: החוקים הם:

1. חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (הוראות בדבר רישום ציוד וגיוסו), תשי"ג - 1952.
2. חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (אזורי בטחון), תשי"ג - 1952.
3. חוק שטרי בנק, תשי"ג - 1952.
4. חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום לתיקון תקנות ההגנה (כספים), תשי"ג - 1952.

י. בר-יהודה:

בישיבה זו לא נתנגד לכך שחוקים אלה לא יונחו על שולחננו 24 שעות לפני הדיון בהם. אך יחד עם זאת, אני מציע לקבל החלטה של תביעה, שלהבא לא יובאו חוקים אלה ברגע האחרון, ואז לא יהיה כל צורך לוותר על הדרך הרגילה של הנחת החוקים על שולחן הכנסת.

הי"ר ד. בר-רב-האי:

לעתים אין הממשלה אשמה בפיגור, אלא בוועדות, שאינן מקיימות את פרק התקנון הקובע שיש להון בראש וראשונה בחוקים המועברים אליהן.

י. בר-יהודה:

במקרה כזה - יש לפנות גם לממשלה וגם ליושבי-ראש הוועדות ולהפנות את תשומת לבם לפרק זה של התקנון, אשר הונח כבר על שולחן הכנסת.

ה ר ח ל ט

ועדת הכנסת מוותרת על הצורך להניח את החוקים הבאים על שולחן הכנסת 24 שעות לפני הקריאה השניה והשלישית:

1. חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (שוראות בדבר רישום ציוד וגיוסו), תשי"ג - 1952.
2. חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (אזורי בטחון) תשי"ג - 1952.
3. חוק שטרי בנק, תשי"ג - 1952.
4. חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום לתיקון תקנות ההגנה (כספים), תשי"ג - 1952.

ב. החלטה בענין פנייתה של ועדת הכספים:

הי"ר ד. בר-רב-האי:
בפעם הקודמת החלטנו לדחות את קבלת ההחלטה בשאלה זו.

ע. איכילוב:
השאלה שעמדה בפנינו היתה אם ועדת הכספים רשאית להחליט שסוג מסוים של הכנסות יוקדש למטרות מסויימות. הדבר נתעורר בקשר למס שעשועים.

מר סיטרון:
זוהי השאלה הראשונה שנתעוררה בוועדה. כאשר טענתי בפני הוועדה שלא ייתכן דבר כזה וכי כל הכסף הנכנס לאוצר המדינה שייך לאוצר המדינה, ועל-כן אין הוועדה יכולה לקבל החלטות כאלו - קבלו חברי הוועדה את טענתי. אך היושב-ראש אמר שברצונו לערוך הצבעה נסיונית ולראות אם הרוב בוועדה יתמוך בעקרון כזה, ואזי אפשר יהיה למצוא דרך משפטית לתיקון כזה. נגד הצבעה נסיונית זו טען חבר הכנסת גניחובסקי, אשר אמר שאין מקום להצבעה כזו לאחר שהיועץ המשפטי קבע שאין הוועדה רשאית לקבל החלטה כזו.

אם אינני טועה, השאלה שהובאה בפניכם, היא אם הוועדה רשאית לערוך הצבעה נסיונית כזו, או לא.

הי"ר ד. בר-רב-האי:
השאלה היא אם הוועדה רשאית, בגדר סמכויותיה, לתת המלצות בענין שלא נסדר לה, אם כי ההמלצות אינן מחייבות את השר. אני מתנגד להצעות נסיוניות כאלה.

י. בר-יהודה:
אני מציע:

א. בענין שהשר בעצמו משפטי להוציא הוראות, פקודות וכו', המחייבות את המדינה - רשאית המדינה להעמיד המלצות להצבעה.

ב. בענין, אשר אפשר להעבירו רק בדרך הוועדה / התחיקה הרגילה, אין / רשאית לתת המלצות, אלא בנוגע להחשת חוק.

ג. כתוצאה מכך - אין ועדת הכספים רשאית לקבל המלצה זו ולהעמידה להצבעה נסיונית.

ה ר ח ל ט

א. בענין שהשר בעצמו רשאי להורות ולהוציא צווים המחייבים את המדינה - רשאית הוועדה להעמיד להצבעה המלצות.

ב. בענין שאפשר להחליט בו רק באמצעות תחיקה בכנסת - אין הוועדה רשאית להמליץ, אלא בדבר החשת חוק מסוים.

ג. בהתאם לכך - לא היתה ועדת הכספים רשאית לקיים הצבעה נסיונית בקשר להמלצתה.

ג. החלטה בענין החיפוש אצל חבר הכנסת רוטנרם בטורני:

הי"ר ד. בר-רב-האי:
מאחר שוועדת המשנה שהוטל עליה להכין הצעות בענין זה, לא סיכמה הצעותיה - אנו נדחה את קבלת ההחלטה לישיבה הבאה.

ד. ועדת הפירושים:

ההצעה היא שוועדת הפירושים תוכנן משטונה
חברים ויושב-ראש הכנסת. הרכב הוועדה יהיה

היו"ר ד. בר-רב-האי:

א"ש,

י. בר-יהודה:

אני מציע עקרון אחר, משום שאני רוצה זכות
ולא חסד. ועדת פירושים בכנסת צריכה לכלול
את הכנסת כולה, כי עניני פרוצדורה בכנסת אינם דבר
אני סוכן לקבל עקרון שהסיעות הגדולות תשלחנה נציג
עקרון אחר שלפיו תהיה הוועדה מורכבת מחברים
מספר חברים מסוים בכנסת.

היו"ר ד. בר-רב-האי:

דומני שיש כאן ויכוח עקרוני ללא תוצאה מעשית.
אני מציע שחברי הוועדה יהיו - מלבד יושב-
ראש הכנסת: ד. בר-רב-האי, ב. אזניה, ז. שפר, י. קליבנוב, ע. איכילוב,
י. בדר, י. בהדי-הודה, ז. ורהפטיג.

באופן פורמאלי עלינו לכתוב בפרק "תקדימים"
ופירושים" שנתקנון הכנסת, כי ועדת הפירושים תהיה מורכבת משטונה חברים
ויושב-ראש הכנסת.

ע. איכילוב:

אני מניח שההסבר ששמענו ספי יושב-ראש הוועדה
יש בו כדי להניח את דעת חברי הוועדה, אשר
חשבו על יסודות אחרים הנוגעים להרכב הוועדה. אני מציע לקבוע שעו סחר
- בגבול המתקבל על הדעת - במקרה שיוצרו שינויים בהרכב הוועדה, תתכנס ועדת
הכנסת ותחליט בדבר.

י. בר-יהודה:

בשם סיעת מפ"ם אני מציע/ את חבר הכנסת חנוך
רובין במקומו של חבר הכנסת בר-יהודה, כחבר

ועדת הפירושים.

ה ר ח ל ט

לכתוב בפרק י"א של תקנון הכנסת
"תקדימים ופירושים", כי ועדת
הפירושים תהיה מורכבת מיושב-ראש
הכנסת ושטונה חברי הכנסת שייבחרו
על-ידי ועדת הכנסת.

חברי הוועדה יהיו:

- ב. אזניה, ז. שפר, י. קליבנוב,
- ע; איכילוב, י. בדר, ח. רובין
- ז. ורהפטיג.

היו"ר ד. בר-רב-האי:

עלינו לבחור יושב-ראש לוועדה.

י. בר-יהודה:

אני מציע שיושב-ראש הכנסת או אחד מן הסגנים
לא ייבחרו לתפקיד זה.

ש. גבאי:

בכנסת הראשונה, כהן אחד מסגני היושב-ראש
בתפקיד יושב-ראש ועדת הפירושים.

ע. איכילוב:

אני מציע לדחות את קבלת ההחלטה בענין זה.

ההצעה נמסבלה.

ה. החלטה בענין בקשת חברי הכנסת ד. ליבשיץ וחנה למדן לאשר לסיעתם
שם "לאחדות העבודה"

י. בר-יהודה:
בישיבה הקודמת בקשתי לאפשר לי להביא, כתמיכה
נוספת לדברי, קטע מפרוטוקול של ישיבת ועדת
הבחירות המרכזית בבחירות לכנסת השנייה, בענין שמות. ואני רוצה לקרוא
בפניכם סכתב חתום ע"י ד"ר צילן, בענין זה:

"הנידון: אישורים מתוך הפרוטוקולים של ועדת הבחירות המרכזית
לכנסת השנייה."

בתשובה למכתבך מיום ג' בטבת, תשי"ג (21.12.52) אל כב' השופט
י. אולשן, יו"ר ועדת הבחירות המרכזית לכנסת השנייה, ובהתאם
להוראותיו הדיני לאשר בזה על סמך דישום בפרוטוקולים של הוועדה
הנ"ל כדלקמן:

א. הוגשה רשימת מועמדים בשם "רשימת החיילים המשוחררים ועולים
חדשים".

בישיבתה מיום 27.6.51 החליטה הוועדה שהשם המוצע מטעה והטילה
על היו"ר להזמין את באי-כוח הרשימה ולהציע להם להחליף את
השם.

אחרי-כן נקבע השם "למען חיילים משוחררים ועולים חדשים".

ב. הוגשה רשימת מועמדים בשם "חזית עם התורה".

כתוצאה מהתנגדות שני חברי הוועדה אשר טענו שאם אחד מארבעת
הגופים שהוו יחד את החזית הדתית יקח לעצמו את השם "חזית",
עלול הדבר להטעות, החליטה הוועדה למחוק את המילה "חזית"
ובו במקום הציע בא-כוח הרשימה שם אחר: "עם התורה אגודת
ישראל", ושם זה אושר.

ג. הוגשה רשימת מועמדים בשם "רשימת המרכז של ספרדים וכל עדות
המזרח עולים וותיקים".

כתוצאה מהתנגדות חבר אחד למלה "מרכז" ושני חברים למלה
"כל" הוחלט לא לאשר את השם כפי שהוצע ולמחוק את המלה
"מרכז" ולכתוב "ספרדים" במקום "הספרדים" ולהציע לבא-כוח
הרשימה לטכיים לשם החדש.

בתוספת אני יכול להראות לכם את "על המסמר"
מיום 26.12.52, שבו מופיע השם "לאחדות העבודה" כדבר רשמי-מפלגתי, כשם
של גוף שיש לו ביאות-כוח בכנסת.

ב. אזניה:
הציטטות של חבר הכנסת בר-יהודה נותנות מקום
לשיקול דעת נוסף, ואני מבקש לדחות את קבלת
ההחלטה בענין זה,

ה ר ח ל ט

לדחות את קבלת ההחלטה
לישיבה הבאה.

ו. הרחבת ועדת המשנה לפניות הציבור וקביעת יושב-ראש שלה:

היו"ר ד. בר-רב-האי:
מכיון שחבר הכנסת הרב נורוק חזר לוועדת הכנסת, סתבטלת השאלה בענין יושב-ראש לוועדת המשנה לפניות הציבור, והוא יכהן סחודש בתפקיד זה.
עלינו להחליט רק בשאלת הרחבת הוועדה.

י. בר-יהודה:
באופן סיעתי אנו יכולים להתנגד לכך. אך באופן אישי אנו תומכים בכך שחבר הכנסת נורוק יכהן כיושב-ראש.

ח. רובין:
אנו רוצים להדגיש שאנו תומכים בכבוד הרב נורוק אך ורק בסועסדות אישית ולא בתור בא-כח של "הסודתי".

היו"ר ד. בר-רב-האי: ההצעות להרחבת הוועדה הן:

ב. אזניה, י. אורי, י. ניצני, א. סטופ, ש. גרידי, א. רזיאל-נאור, י. בר-יהודה, ס. אדין אלזועבי, הרב נורוק.

מ. וילנר:
ההצעות שהוגשו טוביחות שהרכב הוועדה הוא שרירותי בהחלט, וסיעה כסיעתנו אינה מיוצגת בה. אנו מעוניינים במיוחד בוועדה זו, ויהיה זה לטובת עבודת הוועדה אם נהיה מיוצגים בה. הדבר גם ימנע אי-הבנות וסיבוכים רבים.

א. רזיאל-נאור:
אם סחודשים את החיכוח על נושא זה, עלי לומר, שמכיון שההצעה להרחבת הוועדה נאה עקב בקשתו של חבר הכנסת זועבי, אני חוזרת ומציעה שנאשר את צירופו לוועדה מבלי להרחיב אותה יותר.

ה צ ב ע ה

הצעת א. רזיאל-נאור - ג ד ח ת ה

מ. וילנר:
אני מציע להוסיף את חבר הכנסת וילנר לוועדה זו.

ה צ ב ע ה

בעד הרכב של	5	חברים	-	3	קולות
"	6	"	-	3	"
"	9	"	-	8	"
"	10	"	-	2	"

נתקבלה ההצעה שוועדת-המשנה לפניות הציבור תהיה מורכבת מ-9 חברים.

ועדת משנה לפניות הציבור.

מ. וילנר:

אני מציע להרכיב את הוועדה לפי גודל הסיעות.

ה צ כ ע ה

ברוב של 6 קולות נגד 2 נדחתה הצעת חבר הכנסת מ. וילנר.

הי"ר ד. בר-רב-האי:

והרב נורוק.

האם כל החברים שהזכרת הם חברי ועדת הכנסת?

י. בר-יהודה:

כן.

הי"ר ד. בר-רב-האי:

אני מציע את החברים תופיק טובי ווילנר.

מ. וילנר:

ה צ כ ע ה

בעד	ב.	אזניה	-	11	קולות
"	י.	אורי	-	8	"
"	י.	ניצני	-	9	"
"	א.	סטופ	-	11	"
"	ש.	גרידי	-	11	"
"	א.	רזיאל-			"
"		נאור	-	11	"
"	י.	בר-יהודה	-	13	"
"	ס.	אדין			"
"		אלזועבי	-	10	"
"		הרב נורוק		12	"
"	ת.	טובי	-	2	"
"	מ.	וילנר	-	2	"

ה ר ח ל ט

ועדת המשנה לפניות הציבור
תהיה מונכבת מ-9 חברים, והם:

ב. אזניה, י. אורי, י. ניצני,
א. סטופ, ש. גרידי, א. רזיאל-
נאור, י. בר-יהודה, סיעף אדין
אלזועבי, הרב מ. נורוק.

חבר הכנסת נורוק יכהן סחודש כיושב-
ראש הוועדה.

ז. תקציב הכנסת:

הי"ר ד. בר-רב-האי:
לפי תקנון הכנסת - הכוונה לפרקים שהונחו
כבר על שולחן הכנסת - מוצע תקציב הכנסת
על-ידי יושב-ראש הכנסת והסגנים ומתאשר על-ידי ועדת הכנסת. אני מציע לבחור
בוועדת משנה שתברר את התקציב ותביא לנו את הצעותיה.

אני מציע שהוועדה תהיה מורכבת מ-7 חברים.

אני מציע 10 חברים.

ח. רובינ:

ה צ ב ע ה

ברוב של 11 קולות נגד 3 קולות
נתקבלה ההצעה של 7 חברים.

אני מציע ששבעת החברים יתמנו לפי גודל הסייעות.

ט. וילנר:

אני מציע לבחור בחברי הוועדה באופן אישי.

י. שפירא:

אם לא כל הסייעות תהיינה מיוצגות בוועדה,
היא תצטרך להחזיר את הצעותיה למליאת הוועדה.

ח. רובינ:

ועדת משנה זו תביא את תקציב הכנסת עם
מסקנותיה לאישור הוועדה. הוועדה תהיה

הי"ר ד. בר-רב-האי:

רשאית לפתוח בדיון בהתאם למסקנות.

ה צ ב ע ה

ברוב של 8 קולות נגד 3 קולות
נדחתה ההצעה שהוועדה תורכב לפי
גודל הסייעות.

אני מציע את החברים הבאים: ב. אזניה,
י. שפירא, ע. איכילוב, ש. בנה, א. רוזיאל-נאור,
י. בר-יהודה, מ. נודוק.

הי"ר ד. בר-רב-האי:

אני מציע את חבר הכנסת ד. בר-רב-האי במקום
י. שפירא. אני גם מציע שיו"ר ועדת הכנסת

י. שפירא:

יהיה יושב-ראש הוועדה לעניני התקציב.

אני מציע שחבר הכנסת בר-יהודה כהן כיושב-ראש.

ב. אזניה:

ה ר ח ל ט

לבחור בוועדת משנה בת 7
חברים לבירור תקציב הכנסת.
חברי הוועדה הם: ב. אזניה,
ד. בר-רב-האי, ע. איכילוב,
ש. בנה, א. רוזיאל-נאור,
י. בר-יהודה, מ. נודוק.

י. בר-יהודה יכהן כיושב-ראש
הוועדה.

הוועדה תביא את מסקנותיה למליאת
ועדת הכנסת לאישור.

ח. פניית חבר הכנסת ע. אסף בענין השהיית חוק האריסיים:

היו"ר ד. בר-רב-האי:
 חבר הכנסת ע. אסף פנה אלי בתלונה על ועדה אשר השהתה את חוק האריסיים ולא דנה בו. נאמר לי, כי אינני רשאי לפנות בכתב ליו"ר אותה ועדה ולהפנות את תשומת לבו לכך, מבלי להביא את הענין תחילה לוועדת הכנסת.

ה ד ח ל ט

להשיל על יו"ר הוועדה לפנות בכתב ליושבי-ראש הוועדות ולהפנות את תשומת לבם לפרק התקנון, הטונח כבר על שולחן הכנסת, הקובע שהדיונים בהצעות חוקים קודמים לכל דיון אחר.

ט. סירוב מחלטת המדינות להפציא לחברי הכנסת את פרטומיה הקרטוגרפיים:

היו"ר ד. בר-רב-האי:
 שאלה זו נתעוררה לא רק בקשר לסירובה של מחלקת המדינות, אלא לאחר שכמה חברי כנסת לא קיבלו פרטומי ממסלה, אשר הם היו מעוניינים בהם.

אקרא בפניכם חליפת מכתבים בין מזכיר הכנסת לבין מחלקת המדינות, אשר כתוצאה ממנה העביר אלינו ספרן הכנסת את הענין.

ב-1.7.52 כתב מנהל מחלקת המדינות את המכתב

הבא:

"האגף ליחסי ציבור העביר אלינו בקשתכם מיום 7.5.52 לשלוח גליונות טופוקדסטריות למבקשים מבין חברי הכנסת. כהתחשב באופי המיוחד של מפות כניגוד לפרטומים אחרים הנני לעורר את השאלה האומנם הכוונה גם לסידרות מפות המכילות גליונות רביים? אם עלינו למסור סידרות שלמות או מספר רב של גליונות מסידרה, תהא זאת מעמסה ניכרת על תקציבנו המקוצץ בלאו הכי. לדוגמא: בסידרת מפות בקנה מידה 1:20000 המורה 265 גליונות פורטמו עד כה 160 גליונות שמחירם - 80 ל"י, והסידרה בקנה מידה 1:10,000 צריכה לכלול כאלף גליונות. השאלה הנ"ל אינה נוגעת למפות המתארות את כל שטח הארץ ב-1 - 3 גליונות.

בתשובה לכך כתב מזכיר הכנסת מ. רוזטי:

"בחוק החסינות חברי הכנסת, נאמר במפורש כי כל חבר כנסת רשאי לקבל כל פרטומי הממשלה, ואין להתעלם מהוראה זו. בכדי לחסוך בהוצאות בלתי-רצויות למשרדים המוציאים לאור פרטומים אלה, אין אנו נוהגים לחלקם לכל חברי הכנסת, אלא שומרים על שפטים מספר בספרית הכנסת, ורק לפי דרישה מפורשת של חבר הכנסת, הננו מספקים לו את הפרטום הנדרש. ברוב המקרים מספר המעוניינים הנו זעיר ביותר."

ולכך באה התשובה ב-11.12.52, אל ספרן הכנסת:

"אני מצרף בזה העתק מכתבי מס.כ/68805 מיום 1.7.52 שבו העירונו אל אי-אפשרות לספק סדרות שלמות של מפות ששווין הוא גדול מדי כדי לחלקן בלי תשלום. נוסף לזה אנו מפרשים את חוק החסינות בסובן זה שכל חבר הכנסת רשאי לקבל את כל פרטומי הממשלה, אולם רק בקשר עם עניינים מסויימים. לא ייתכן שחוק החסינות יהיה מכונן לסידור ספריות שלמות לחברי הכנסת ממפות ממחלקת המדינות, שמספרן מגיע לאלפיים. המפות בקצב 1:25000 ומפות הדרכים בינתיים כבר נשלחו לתעודתן."

מה היה מספר המבקשים?

י. בר-יהודה:

ששה-שבעה.

היו"ר ד. בר-רב-האי:

י. שפירא:
אנו נמצאים במצב מוזר - קיים חוק במדינה ובשעה שהממשלה בעצמה מורשת מכל אזרח לקיים אותו - היא אינה עושה כן. אם החוק אינו טוב - יש להציע להכניס בו תיקון, אך כל זמן שהחוק קיים - יש לשמור ולקיימו, כפי שדורשים זאת מכל אזרח במדינה.

י. בר-יהודה:

הממונה על ביצוע חוק החסינות הוא יושב-ראש הכנסת. מדוע לא פנו אליו וביקשו ממנו לדאוג לקיום החוק? ראשית, אני מציע לפנות ליושב-ראש הכנסת ולהפנות את תשומת לבו לכך שהוא אחראי לביצוע חוק חסינות חברי הכנסת.

שנית, לגבי הכנסת לא קיים מנהל מסדר המדידות. לגבי הכנסת קיימת הממשלה כולה, או אך ורק השר האחראי על אותה המחלקה. אני מתאר לי שהשר אינו יודע כלל על דבר זה, כי אין הוא קורא את כל חליפת המכתבים של המשרד. לכן, כל עוד לא נתקבלה תשובת השר, אין אנו יכולים לדון בסירוב מסדרו.

אשר לענין עצמו - יש כאן שלושה דברים: החוק, האם הוא דרוש תיקון וכיצד צריכים החברים להתנהג בגבולות חוק זה. אלה הם שלושה דברים צפויים.

אשר לחוק - הוא קיים וחברי הכנסת זכאים לקבל את כל פרסומי הממשלה. בנידון זה אני מצטרף לדעתו של חבר הכנסת שפירא. האם יש לתקנו? לא.

ואשר לשאלה כיצד צריכים החברים לנהוג בגבולות חוק זה - הרי זכאי חבר כנסת לדרוש כל פרסום, שלפי הרגשתו הוא - לא לפי הרגשת פקיד זה או אחר - דרוש לו לעבודתו כחבר הכנסת.

ולבסוף הערה קטנה: אילו קיבלתי אני תשובת סירוב כזו לבקשתי - הייתי פונה לבית-הדין העליון ומבקש צו על תנאי.

ב. אזניה:

אני חושש שלגבי פרסומים לא-יבשים, אלא דברים הנוגעים ללב, לא יהיה שיקול כל-כך רציני אם הדבר אמנם דרוש לחבר הכנסת לעבודתו, אלא משום שספר זה נמצא בידי חבר אחר - מדוע לא יקבל אותו גם השני?

לכן, הייתי מציע שנקיים את החוק, אך ועדת הכנסת תמליץ על בקשת החבר, אם היא תמצא שאמנם דרושים פרסומים אלה. ז.א. ועדת הכנסת תסנן את הפניות למשרדים השונים בקשר לפרסומי הממשלה.

י. אורי:

אני מרחיק לכת מחבר הכנסת אזניה. אני מציע שכל חבר כנסת יהיה רשאי לקבל את פרסומי הממשלה הדרושים לו, אך רק לשם שימוש, עיון והחזרתם לספריית הכנסת. אין איש חייב לדאוג לחברי הכנסת לתקופה שבה לא יהיו יותר חברי כנסת.

א. רוזיאל-נאור:

אני חושבת שהחוק הוא פשוט מאד ואין צורך להכניס בו תוח אחת מכפי שיש בו. אינני מתארת לי שחבר כנסת ידרוש מפות לשם אוסף בלבד. כאשר אני בקשת מפות היה לי ענין בכך, משום שרציתי להוכיח אם אמנם נתקיימה ההבטחה שקבלתי לאחר שלחמתי על שמה של נקודת מסוימת. עשיתי זאת כשליחת ציבור, ורציתי שהמפה תהיה תלויה במרכז התנועה כדי שאוכל להוכיח לשולחי כי אמנם נקראת הנקודה בשם שעליו לחמתי.

הדברים הניתנים לחברי הכנסת בתוקף עבודתם, צריכים להנתק להם בין שאלה דברים יבשים כסטאטיסטיקה ובין שיהיו אלה דברים הטובים אל לב. אינני חברה בוועדת החוץ והבטחון ואני מעונינת לקבל את פרסומי משרד הבטחון. אני זכאית לכך. אני רוצה לדעת איזה רווח נותנים לחיילינו ואינני צריכה לפנות בכל פעם לספריה, וגם לא תמיד אמצא שם את הדרוש לי.

הכנסת אינה דבר אוטומטי ולא ייתכן שוועדת הכנסת היא מקבעת עלי לחשב ומה עלי לקרוא. גישה כזו מעידה על-כך שעוד לא עמדנו על המושג ממלכתיות ועוד איננו מבינים מה אלה שליחי-העם.

א. סטופ:

לדעתי יש כאן גישה קטנונית, ואין כל רצון בכך אם הממשלה תישא בהוצאות חברי הכנסת בעניין הפרסומים. יש כך צורך בקצת יותר אדיבות. אותו משרד מסלתי, המוציא הוצאה מסוימת, צריך היה לפנות לכל 120 חברי הכנסת, ואין זה מספר רב כל-כך - ולהודיע להם על הדבר בתוספת אנו נשמח להמציא לך זאת. ולא להיפך.

ח. רובין:

אינני רואה כל פגם בטעף זה של חוק החסינות המאפשר לחברי הכנסת לקבל את פרסומי הממשלה, הדרושים להם לעבודתם הבלתי-אמצעית בכנסת, כשם שיש להם שכתב מוועדות הכנסת ערכו סיוור לאילת. יש מי שיכול לטעון שהיתה זו הוצאה סיוורת. אך לא כן הדבר. יש בסיוור זה משום תועלת רבה לחברי הכנסת בעבודתם הבלתי-אמצעית בכנסת. לא בזה החסכון הגדול.

עד עתה נהגו חברי הכנסת לבקש את הפרסומים שהיו מעונינים בהם. לדעתי יש כמה וכמה מהוצאות הממשלה שהיה זה לכבוד לה אילו המציאה אותם לכל חברי הכנסת, מבלי שהם ידרשו זאת. למשל, "גווילי אש" - כבוד הוא למדינה שהוציא ספר זה, וכבוד הוא לכל חברי הכנסת לקבל ספר זה לספרייתם.

ט. וילנר:

לדעתי יש כאן גישה קטנונית. חברי הכנסת רשאים וזכאים לקבל כל פרסום ממשלתי שנועד לפירסום ברבים.

הינ'ר ד. בר-רב-האי:

הצעתי היא שלא נקבל כל החלטה היום, כי הייתי רוצה למצוא דרך שתאחד את כולנו, בענין זה. לפי דעת רוב החברים אשר דיברו כאן, יוצא שאם משרד התיירות של הממשלה יוציא אלבומים - כל 120 חברי הכנסת יהיו רשאים לקבל אותם. לעומת זאת היו כאלה שטענו שחברי הכנסת רשאים לקבל את פרסומי הממשלה הדרושים להם לעבודתם בכנסת.

אני מציע להחליט שהדיון בשאלה זו נסתיים, ואנו נשתדל למצוא נוסח שיתקבל על דעת כולנו.

י. אורני:

אני מוכן לקבל את ההצעה לדחות את קבלת ההחלטה. אך אני מציע להטיל על 2/3 אנשים לפכין נוסח הצעה לישיבה הבאה.

ש. בבה:
אני גם כן מסכים לדחיה, אך אני מציע לקבל
החלטה שאין דבר זה בוגע לפרסומים פנימיים
וסודיים של הממשלה, שאותם אין חברי הכנסת זכאים לקבל.

י. בר-יהודה:
הכנסת הראשונה נתקבלה החלטה תקדונית, האומרת
שסעיף זה מתקשרת בחוק החסינות אינו חל
על דברים סודיים ופנימיים.

אני חוזר ומציע שעד לישיבה הבאה נקבל את
תשובת השר, ולא נסמוך על תשובת הפקיד בלבד.

ח. רובין:
אינני מעוניין כרגע, שהשר יחשב את הסירוב.

הישיבה נועלה בשעה 10.40